

LIBČICKÉ KŘÍŽOVÁTKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK I, ČÍSLO 4, PROSINEC 2014

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

O novější libčické politice

Léta 2006 až 2014 tvoří v libčické komunální politice dosti ucelenou, ale zjevně neuzavřenou etapu jejího vývoje. Na počátku se zásadně změnila volební preference libčických občanů, která – alespoň v oblasti vítězných značek Liběhradu – trvá v utlumující se intenzitě stále. Tyto roky také přinesly na jedné straně do té doby nevídanou rychlost v proměně tváře Libčic, na druhé straně vystavily komunální politiky zatím nezažitě míře tlaku na jejich schopnost tvořit konsensus z více než jednoho silného politického hlasu. Z této zkoušky jsme po letošních volbách opět propadli a libčická společnost je rozdělená více, než by mělo být v demokratickém systému zdravé.

Politický obrat 2006

Podzimní volební obrat 2006, kterým se Liběhrad dostal k moci, byl výsledkem odstoupení osmi zastupitelů před vypršením jejich mandátu z dosluhujícího zastupitelstva a volební agitací umocněné touhy po změně na radnici, která nezvládla způsob komunikace s částí zastupitelů a veřejností. Vymstila se jí malá aktivita v investicích do povrchů silnic, chodníků a akumulace velkého objemu peněz na účtu města, aniž by bylo jasné za jakým účelem. Významnou roli sehrálo věčné téma Libčic – koupaliště. Povaha investičních akcí v letech 2004-5 postavila proti sobě starostku, místostarostu, tajemníka úřadu a kontrolní výbor, který si hájil své iniciativní právo kontroly. Liběhrad zužitkoval neochotu radnice k součinnosti při kontrole v *Otevřeném dopise starostce města paní Ing. Iloně Chrtové*, jímž tři týdny před volbami v podstatě legitimoval aktivní roli některých svých členů, bývalých zastupitelů, při rozpadu starého zastupitelstva. Většina veřejnosti to přijala jako oprávněnou politickou krizi. Liběhrad zvítězil nad ODS 10:5.

Z *Otevřeného dopisu* si pro konec našeho příběhu zapamatujme část jeho 2. bodu: „Ze zákona o obcích jasně vyplývá právo kontrolního výboru i samotného zastupitele požádat kdykoliv o informace či kontrolovat libovolnou aktivitu města, a to i na základě (kupodivu) vlastního uvážení.“

Dokud byla nová organizace radnice produktivní

První dva roky liběhradského působení byly téměř ve všech oblastech (až na mnou garantovanou oblast školství) úspěšné. Dařilo se totiž udržovat aktivní kontakt s lidmi, především mladými, kteří brali Liběhrad jako komunitní magnet, s nímž se hodnotově protínali. Tuto funkci tmelení lidí okolo přípravy projektů a následné péče o jejich výsledky zosobňovalo nejvíce Oranžové hřiště, které má dnes už jen své standardní místo ve vybavenosti obce pro děti. Samotná organizace práce na radnici byla rozdělena do dvou oblastí, provozní – v gesci starosty Bartoše, rozvojová – pod místostarostou Štětkou. Tyto dvě části byly personálně zajištěny lidmi pracujícími v komisi pro provoz a v komisi pro rozvoj.

Problémy v souladu členů městské rady začaly přicházet, když rozvojová část radnice začala generovat peníze z dotačních projektů, včetně peněz z EU. Přitom úsilí provozu mělo také jasné viditelné výsledky – ulice a chodníky a nepochybně to garantujícím radním Bartošovi a Urbánkovi přinášelo zasloužené potěšení. Začalo se jim říkat „betonová lobby“ a jim ta přezdívka lichotila. Problém mezi oběma úspěšnými oblastmi radničních aktivit rostl v osobnostech hlavních aktérů. Štětka zosobňoval systémový přístup k práci a otevírání finančních i lidských zdrojů, Bartoš to v sobě neměl. Jeho deviza byla lidovost, družnost a srozumitelnost pro běžného, o politiku se více nezajímajícího občana. To naopak Štětkovi chybělo a většinu veřejnosti zůstal jako hybatel podstatné části změn a jejich předpokladů zakryt starostou a kolektivním pojmem – rada města.

Štěpení

Druhé dva roky prvního liběhradského období proběhly v principu rozevírání nůžek mezi Štětkovou snahou držet se procesních pravidel a impulsivními akcemi, nebo pokusy o ně, které přicházely z druhé strany rady města. Na konci našeho mandátu jsem si stále častěji jako vykřičník připomínal bonmot z úst radního kolegy, osobnosti žoviálních způsobů, inteligentní hlavy, ale postupem doby stále více znepokojivě se projevujícího charakteru, který dnes veřejnou oblíbenost svého nositele výrazně redukoval. Zazněl v nějaké chvíli ještě před volbami 2006 na adresu starostky: „Co je to za starostku, když si za tu dobu nedovedla vydělat na barák a bydli v paneláku.“

Paměť bez autocenzury

Městský úřad právě hledá kronikáře nebo kronikářku. Protože mu zákon velí vést městskou kroniku. Ale z libčických kronik se také nedozvíme všechno. Kdo si je někdy prohlížel, ví, že jejich autoři bývali vždy opatrní na to, aby nepřišli do konfliktu s režimem, městskou radou nebo se sousedy. Nic anebo pramálo se z nich dozvíme o tom, kdo udával za nacistů a komunistů, kdo velel tu „Na židy!“ tu „Na kulaky!“ a „Na živnostníky!“ taky. Proto jsou nejbezpečnější pravěké dějiny. Čím blíže k dnešku, tím víc o své minulosti mlčíme. Zažitý normalizační figl. Vidíme raději jen to dobré. Přijmeme to s výhradou: tam, kde minulost do současnosti zasahuje skutečně bezprostředně, je takový generální pardon nebezpečný, nechrání nás před aktuálním opakováním chyb. Proto se v úvodníku věnujeme libčickému osmiletí 2006 – 2014.

Jaroslav Richter

**všem libčickým lidem,
starým, mladým i mrňatům,
přejeme hezké Vánoce
a dobrý příští rok 2015**

Rozhod první liběhradské rady města byl rozchodem dvou přístupů k obci. Rýsující se obzor konzervativního směru měl hranici na úrovni komunikací a běžné údržby města, ambice druhého směru zosobňoval projekt náplavky s „majákem“ doby symbolem schopnosti vyhoupnout se do úrovně cílů založených na evropských dotacích. Konzervativci těmto ambicím nedůvěřovali. Štětka se stal nepohodlný, protože rozuměl terénu dotací (fasády škol, stromořadí), lobbyingu (bankomat, Oranžové hřiště) a legislativy (kolikrát radu města zachránil před přijetím špatně připraveného usnesení). Jeho zdatnost a jí odpovídající ctižádost byly příliš velké a budily v jinak zaměřeném pólu rady města obavu z jeho budoucího vlivu. Bez perspektivy byla možnost společné práce v jednom sdružení, proto jsme z něj s částí dalších členů odešli.

pokračování na straně 2 >>

Rozdělení světů

Setrvačnost víry voliče v osvědčenou značku ve volbách 2010 zapůsobila. Stačilo, aby Liběhrad používal v předvolební agitaci jako strůjce libčického pokroku množné číslo „My“ a název Liběhrad. Tímto obratným marketingem si přisvojil i Štětkovy zásluhy o město, takže podpora jeho projektu nezávislých kandidátů na soupisce TOP 09 zůstala odkázaná jen na voliče, kteří byli ochotni a schopni dešifrovat liběhradskou minulost.

Po volbách 2010 bylo skóre soutěžících toto: Liběhrad – 8, ODS – 4, TOP09 – 3. Jednohlasá převaha Liběhradu nad opozicí k vládnutí stačila, přestože si radnice přivozovala velmi kritické okamžiky svého života. Dokud se dřive obě frakce Liběhradu držely pod jedním názvem, fungoval přes všechny rozpory princip určité rovnováhy. Jakmile jsme Liběhrad opustili, vzniklo po Štětkovu prázdné místo na pozici liběhradského „rozvojáře“ tzv. měkké části radniční agendy (sociálně kulturní a školská).

Fakt, že si Bartoš s Urbánkem našli pro tuto roli Jiřího Zajíce, by měl být v dějinách lokální politiky vždy připomínán jako příklad tragického selhání personálního manažerství v řízení města. Zajíc prováděl černou zastrasovací práci tam, kde bylo třeba, a stylem stalinského ranaře. Údery směřovaly hlavně proti řediteli ZUŠ Harazinovi, který byl coby opoziční zastupitel radnice nepohodlný. Pod iluzí systémového opatření – konkurzy na ředitele všech škol – byla destabilizována ZUŠ, Harazin už neměl sílu obhajovat post. Nový ředitel Filek vypálil do skvělé pověsti školy v okolí černou díru a odvolán svými instalátory zmizel jak kometa. Brutalita radnice je zde nereprodukovatelná. Míru zášti a současně naivity neslušných povah ilustruje intervence u kralupského starosty, aby Harazina nepřijímal za ředitele tamní umělecké školy.

Zajíc se ještě nějaký čas držel na své pozici, než se mu do života připletli cizí psi a jeho záliba v palných zbraních. Ať už to ve skutečnosti bylo jakkoli, neměl se ve zdejší politice nikdy objevit. Otevřel stavidla hrubosti, která byla do jeho dnů v libčické politice tabu. Jeho angažmá, které některým lidem z gruntu zahýbalo životem, ukázalo, jaké prostředky lze dost dlouho beztrestně používat. Od té doby jsou Libčice rozděleny i proto, že nemálo lidí je na strach coby nástroj vlády ještě stále zvyklých z předchozího režimu. Ať strachem sami zacházejí, nebo mu sami podléhají, nebo ho raději nezúčastněně přehlížejí.

Liběhrad přežil

Nevím, koho to napadlo, ale byl to takticky dobrý nápad, založit v roce 2012 regulerní místní stranickou buňku TOP 09. To nám umožnilo ve volbách 2014 kandidovat formou nestraníků na stranické kandidátce jako v roce 2010. A tak jsme založili LOS. Bylo zřejmé, že TOP 09 je pojistka Liběhradu proti volebnímu neúspěchu. Druhá liběhradská pojistka vznikla až těsně před volbami – hnutí ANO. Byť Liběhrad přišel o jeden mandát a sám by

už zastupitelskou většinu neměl, obě jeho záložní mužstva s jedním mandátem sice volebně pohořela, ale s Liběhradem vytvořila společně nepochybně již před volbami načrtnutou koalici, s devíti hlasy. My jsme přidali k minulým třem mandátům jeden a se dvěma mandáty ODS má opozice 6 hlasů. Co to znamená pro následující čtyři roky?

Zatím je předčasné určovat s jistotou cíl třetí liběhradské štače. Není možné vyloučit nebezpečí, že systém poměrného zastoupení bude v libčickém zastupitelstvu jen zastírat postupný přechod k prvkům faktické vlády oligarchického typu prominentů potřebujících k realizaci vlastních podnikatelských záměrů, v daném případě developerských, součinnost a podporu radnice. O konfliktu zájmů jednoho z členů minulé rady města se toho namluvilo a napsalo již hodně.

Tomuto směřování nasvědčuje i striktní odmítnutí vládnoucí koalice svěřit kontrolní výbor opozici. Negativní gesto, nad kterým politici ve většině sousedních obcí jistě kroutí v údivu hlavou; v Kralupech, jak jsem zjistil, určitě. Pokud se svého mandátu vzdá zástupce TOP 09 a nastoupí druhý v pořadí hlasů této strany, bude tato cesta ještě zřetelnější.

Pointa na závěr

Tak, jak jsem ve formě příběhu popsal své vidění nedávné libčické politiky, mohlo by se zdát, že kriticky zdůrazňuji jen její projev v kaleidoskopu činů a charakterů hlavních aktérů, přičemž je mi zjevně líto, že Libčice přišly o svého jediného skutečně schopného politika Matěje Štětka. Omyl.

Celé jsem to psal proto, abych sdělil tento nejdůležitější závěr: libčickou politiku poznamenala víc než všechny ostatní excesy jedna kardinální chyba, za kterou nesou hlavní zodpovědnost tito lidé, vedoucí první Liběhrad 2006: Štětka, Bartoš, Urbánek, Sekera a Procháčka. Po volbách 2006 jsme coby vítězové nad ODS nepřiznali opozici nepsanou kontrolní roli a nesvěřili její správě kontrolní výbor. Bylo to zpupné, krátkozraké a neomlouvá to ani atmosféra euforie z toho, že s deseti mandáty si můžeme přisvojit absolutní zodpovědnost za město. Tenkrát byl vytvořen precedens, první model rozdělených Libčic, který Liběhrad 2010 a 2014 – s podporou TOP 09 a ANO jen utvrdil.

Kontrolní výbor je most ke spolupráci mezi vládou a opozicí, která bez práva a možnosti kontroly vlády přichází o svou míru legitimní spolupodpovědnosti za město. V dané situaci je pochopitelné, že nemá pro opozici smysl účastnit se práce v jiných výborech a komisích, protože by tím jen potvrzovala čistě hokynářské chápání zastupitelské demokracie. Máš většinu hlasů – máš vše, tedy i právo kontroly sebe samého.

V minulém volebním období pod tlakem krize svého bývalého místostarosty Liběhrad opozici kontrolní výbor na konec své vlády pustit musel. Kontrolní aktivita zájmově nespřízně-

DOKUMENT:

Pýcha předchází pád

V pátek, den po svém zvolení za starostu, jsem šel na městský úřad, abych se představil svým budoucím kolegům. Co čert nechtěl, na radnici přestala fungovat elektřina. Odebral jsem se tedy domů pro nářadí a závalu opravil. V příslušném oboru se vyznám. V pondělí poté jsem usedl poprvé do kanceláře a hlavou se mi honily různé myšlenky. Řídit město – zvládnout to? A co má do savadní elektrotechnická profese? Neujede mi takřkajíc „profesní vlak“? Rychle jsem tyto úvahy zapudil a začal se seznamovat s agendou.

Tu sebezpytnou chvilku si budu pamatovat. Byla důležitá. Stát v čele města je čest. Ale nesmím ve svém úřadu podlehnout iluzi, že jsem v něm navždy jako ten nejmocnější pán. A dokud si na opravu zkratované fáze na úřad nezavolám jinou firmu, ale opravím tu banalitu sám, bude to se mnou dobré. A nejen to. Dokud nepropadnu sebeklamu, že jedině já mám ve všem pravdu, budou se mnou ostatní rádi spolupracovat. A do té chvíle, než začnou vycpávat Libčické noviny mými fotografiemi na úkor místa, kde by měly být důležitější informace, nemusím se obávat, že se blíží můj pád, neboť ty fotky – to přichází má pýcha.

Já vím, toto není moc předvánoční rozjímání. Nezlobte se. Přeji všem libčickým lidem, aby letošní Vánoce neměly jen klidnou, ale také nadějnou atmosféru. Naděje do budoucna, to je smysl vánočních dnů.

*Pavel Bartoš, starosta
Vyšlo v Libčických novinách, 2006, prosinec*

BLAHOPŘÁNÍ PANU STAROSTOVI

Libčický občanský spolek není příznivec pana starosty Ing. Pavla Bartoše, MBA. Naši zastupitelé na ustavujícím jednání městského zastupitelstva vysvětlili, proč ho nebudou volit za starostu. Ale sluší se prvnímu reprezentantovi občanů našeho města popřát, aby se mu podařilo v jeho třetím funkčním období objevit pravý smysl své role v čele radnice. Měl by dávat naději do budoucna co největšímu počtu libčických lidí. A jakou nadějí? Snad si vzpomene. Před Vánoce 2006 byl správně odpovědi blízko.

Ilona Ptáčková, předsedkyně LOS

ného prvku v jeho rozhodovacím stroji zaskřípala ale tak silně, že už nyní neměl odvahu to zopakovat. Některým lidem jde asi o hodně.

Martin Sekera

Dopis voličům LOSu

Vážení spoluobčané,

děkuji všem voličům našeho spolku LOS a zejména děkuji těm, kteří mi dali v těchto volbách svůj hlas. Tento dopis je určen především jim.

V komunální politice jsem již osm let. V roce 2006 jsem kandidoval poprvé, o čtyři roky později podruhé, letos potřetí. Po zveřejnění výsledku voleb jsem si nechal nějaký čas na přemýšlení, abych mohl v klidu učinit rozhodnutí, které Vám chci v následujících řádcích sdělit.

Ještě předtím, než se sejde nové zastupitelstvo, rezignuji na mandát zastupitele. Mám pro to tři důvody.

- První z nich je, že respektuji vzkaz voličů. Ti mi v těchto volbách dali jednoznačně najevo, že jejich větší důvěru mají jiní lidé. A to i na naší kandidátce LOSu. Nechci sedět v zastupitelstvu s vědomím, že řada lidí dostala víc preferenčních hlasů než já, ale do zastupitelstva se nedostala.
- Druhý důvod je osobní. Ten, kdo má k mě osobě a k mojí rodině blízko, ví, že letošní rok nebyl pro nás vůbec jednoduchý. Ve světle ne zrovna pozitivních událostí, starostí a emocí

pak člověk nutně trochu jinak posuzuje své další priority.

- Třetí důvod tkví přímo v průběhu volební kampaně. Na mou adresu zazněla „zaručená sdělení“ o mé temné profesní minulosti a ještě temnější přítomnosti, o mém majetku, o mém politickém přeběhlictví. Vášně budily plány a vize s mou osobou spojené, aniž by se kdo z kritiků opravdu zodpovědně a se znalostí věci zabýval jejich skutečnou náplní. Přitom je někteří z kritizujících v nedávné historii schvalovali. Je pod mou lidskou důstojnost těmto zkresením čelit pokorně a stále dokola je vysvětlovat, což bych jako politik musel dělat.

Služba pro Libčice není službou na doživotí. Můžete ji s pocitem pozitivního naplnění sebe sama dělat, dokud vydržíte sdílet racionální výměnu názorů se svými oponenty. Ale když proti sobě máte místo důstojných oponentů křiváky šmejdící usilovně v nejnižších morálních patrech, máte toho jednoho dne prostě dost.

Jako zastupitel jsem musel snášet urážky, pomluvy a agresivní texty v Libčických novinách. Jako běžný občan, člověk neveřejný, už to snášet nebudu muset. Získám daleko větší možnost bránit se proti pomluvám, nařčením a nepravdám ze strany některých spoluobčanů a staronových představitelů našeho města.

Současně budu se zájmem sledovat, jak budou nastupující vládcí města realizovat své sliby, které i já považuji za důležité a zajímavé. S radostí si užiju cyklostezky do Řeže, revitalizované náplavky s parkem a kotvištěm lodí, kvalitně zrekonstruované ZUŠky, naučné stezky na Liběhrad, víceúčelové sportovní haly a lesoparku s naučnou stezkou v Chýnovském háji, těším se na dlouhodobě udržitelné společenské funkce revitalizovaného objektu Ludvík a samozřejmě se nemohu dočkat architektonické studie nového Libčického náměstí. Přeju si, aby se to zdařilo.

Závěrem. Odstupuji z veřejného života libčického zastupitele, abych udělal prostor jiným perspektivním osobnostem.

Vážení spoluobčané, děkuji Vám za Vaši podporu a do budoucna přeji Vám a našim Libčicím vše dobré.

Matěj Štětka

Děkujeme voličům za 4 mandáty v zastupitelstvu. Děkujeme Matěji Štětce, že vydržel tak dlouho stát proti duchu malosti a omezenosti. Budeme v tom pokračovat!

Proč jsme se zdrželi při hlasování o dotaci?

Na ustavujícím zasedání zastupitelstva konaném 6. listopadu byl do programu jednání kromě formalit doplněn i bod týkající se schválení smlouvy o poskytnutí dotace na pořízení techniky na separaci a svoz biologického rozložitelného komunálního odpadu, tedy víceúčelového vozu se štěpkovačem. Na první pohled by se mohlo zdát, že není o čem přemýšlet, o to méně pak diskutovat, jedná se přeci o zajímavou možnost, jak získat cca 3,2 mil. Kč od Evropské Unie při cca 600 tis. povinné spoluúčasti města. Je třeba zdůraznit, že nikdo ze zastupitelů spolku LOS skutečně proti dotaci nic nemá, v zásadě je snaha o rozšíření finančních prostředků města prostřednictvím dotací vždy vítána.

Proč jsme se tedy bránili způsobu, jakým byla smlouva se Státním fondem životního prostředí (SFŽP) předkládána ke schválení a nakonec se při hlasování zdrželi a nehlasovali „pro“? Odpověď je jasná. Protože jsme neobdrželi dostatek informací o připravovaném projektu a smlouvu určenou ke schválení jsme dostali pouhý 1 den před zasedáním zastupitelstva.

V podkladech, které zástupci města ke smlouvě zaslali, nebyla kromě samotné smlouvy žádná další příloha, která by vysvětlovala, co je podstatou projektu. Nebyl dodržen ani postup stanovený jednáním řádem zastupitelstva města, a to že návrh předkládaný zastupitelstvu k projednání obsahuje rovněž důvodovou zprávu,

kteřá navrhovaný bod vysvětluje. Nově zvolení zastupitelé vůbec nevěděli, o jaký projekt se jedná! Doplnující, nikoli však úplné, podklady byly zaslány až na žádost v den konání ZM.

Smlouva byla zastupitelstvu předkládána v „režimu časové tísně“, podstatu vzniklé časové tísně však nikdo z přítomných zástupců města nedokázal vysvětlit, kromě toho že podklady od SFŽP byly doručeny na úřad 5. 11. Zástupcům města se zřejmě zdá, že zastupitel je nemyslíci individuum, které buď automaticky zvedá ruku podle toho, jak mu velí koaliční kázeň, anebo opozičně „prudí“. Z této logiky jim pak vychází, že není potřeba se zabývat podrobnostmi a rovnocenně komunikovat se všemi zastupiteli, vždyť většina hlasů je jistá. A opozice... at' se vzteká, stejně nic nezmůže. Tímto způsobem jednání se ale zároveň vysmívají základním principům transparentní správy města a poskytování informací o projektech hrazených z veřejných prostředků. Místo, aby otazníky kolem dotace odstraňovali, spíše je vyvolávají. Tajemník úřadu ani starosta nedokázali na námi vznesené dotazy týkající se např. důvodu zkrácení termínu realizace projektu odpovědět, a podotýkali, že přijetí dotace je již schváleno a že už o nic nejde, je to další dílčí a formální krok v řadě jiných... Přitom jde právě o podmínky, za kterých je dotace poskytnuta a jejichž nedodržení může zapříčinit krácení nebo v krajním případě až vrácení dotace. O vysvětlení těchto otazníků nám tedy šlo.

Není mi příliš jasné, proč na jednání zastupitelstva nebyl pozván zástupce firmy, která pro město dotaci spravuje. Ten by jistě dokázal fundovaně odpovědět na naše dotazy a vyvrátit případné pochybnosti. Pravděpodobně by nám řekl, že se peníze poskytnuté podle textu příslušné výzvy (52. výzva OPŽP) musí proinvestovat a vyfakturovat do konce roku 2014, že si asi město nešikovně nastavilo termíny do smlouvy s dodavatelem, a ten teď musí dodat vysoutěženou zakázku, ale město dosud nemá dokončené náležitosti spojené s uzavřením smlouvy na dotaci a nemůže faktury za dodávky rovnou zaslat Fondu k proplacení. Vedení města se samozřejmě nechce platit celou zakázku nejprve ze svého rozpočtu a pak čekat na proplacení faktur Fondem. Tak proč nemožno vysvětlení proběhnout jasně, bez vytáček a drobných slovních útoků. Většina zastupitelů by takové vysvětlení přijala, každý, kdo se kdy s dotacemi potkal, ví, že administrativa s nimi spojená je mnohdy dost náročná.

Způsob, jakým byla smlouva zastupitelům předložena ke schválení, je projevem arogance, kterou není možné ani v tomto rozložení sil v tichosti přecházet. I proto jsme kladli otázky. Naše vůle je a nadále bude rozhodnout se na základě předložených faktů, nikoliv pouze na základě koaliční dohody.

Petra Pelešková, zastupitelka

Takový byl snow Film Fest 2014 v Libčicích...

Ti z vás, kteří byli poslední listopadovou sobotou v Libčicích, měli možnost zajít na první ročník libčického **Snow Film Festu**.

Těch asi šedesát, nepočítám podměrečné, kteří přišli, vidělo pět filmů s polárnickou, lyžařskou a horolezeckou tematikou a slideshow amerického

lého lezce žijícího v Libčicích Jesse Guthrieho. Odvážní si mohli zkusit postavit a vylézt co nejvyšší věž z bas od piva, mlsní ochutnat některý ze skvělých výrobků libčických cukrářek. Nejlepší z lezců vyhrál úvaz od firmy Edelrid a tři vylosovaní diváci hodnotné ceny od firmy Vaude.

No a ti, kterým to tentokrát nevyšlo, nebo se rozhodli zůstat doma, nemusí zoufat. Na jaře se kino do Libčic vrátí s večerem nazvaným **Expediční kamera**.

Za organizátory Michal Nehasil

Prohlášení zastupitelů za LOS pro ustavující zasedání zastupitelstva města:

Vážení občané, vážení zastupitelé, dovolte nám, abychom před zahájením volby nového vedení města sdělili následující prohlášení:

My, zastupitelé zvolení za Libčický občanský spolek LOS, nesouhlasíme s tím, aby ve vedení města v dalších 4 letech stál dosavadní starosta Pavel Bartoš. Nepodpoříme jeho volbu starostou města, a tudíž nemůžeme podpořit ani radu města, kterou by jako starosta vedl.

Pavel Bartoš v uplynulých letech nedokázal, že je starostou všech občanů Libčic. Jeho osoba nezaručuje nekonfliktní, konstruktivní atmo-

sféru mezi zastupiteli a spolupráci v zájmu města a všech občanů Libčic. Domníváme se, že opakovaně zneužívá Libčické noviny ke zkreslování skutečnosti a manipulaci s veřejným míněním, budování vlastního osobnostního kultu a současně k očerňování lidí, kteří nesdílí stejné názory jako on.

Bývalá rada města pod vedením dosavadního starosty Pavla Bartoše nedokázala efektivně využít potenciál městského rozpočtu a opakovaně odmítala návrhy na transparentní správu, čímž se v základu rozchází s principy, které jsme prosazovali ve volebním programu. Z těchto důvodů je pro nás nepřijatelné podpořit volbu Pavla Bartoše starostou.

My, zastupitelé za Libčický občanský spolek LOS, jsme se rozhodli vykonávat roli opozice a z tohoto titulu žádáme, aby nám bylo umožněno pracovat v zájmu občanů města v kontrolních orgánech zastupitelstva.

Zastupitelé za LOS:

*Tereza Nehasilová, Luboš Harazin,
Ilona Ptáčková, Petra Pelešková*

V Libčicích nad Vltavou, 6. listopadu 2014

Koalice Liběhrad/Ano/TOP09 se na ustavujícím zasedání ZM rozhodla kontrolovat sama sebe a obsadila svými lidmi kontrolní orgány města.

Jakub Jan Ryba Česká mše vánoční

20. 12. 2014, 17.00
evangelický kostel
Libčice nad Vltavou

Účinkují

Marie Lulková – soprán
Eva Kšicová – alt
Martin Nuhlíček – tenor
Miroslav Jiráček – bas
Pavel Loukota – varhany

Pěvecký sbor Scandula
Komorní orchestr
řídí Luboš Harazin

Doporučené vstupné: 100 Kč
děti zdarma

další informace na www.libcickekrizovatky.cz

ZVE VÁS: **LOS**
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK